



CONTEXT



NO ÉS PROBLEMA DE LA ROBA Manifestacions de mestres



Ho digui com ho digui, sortiré de l'article amb el carnet de fatxa, però és sa dir les coses que penses.

El magisteri català està revolucionat, el 25% de castellà, els sous, el canvi de dates, la manca de personal... I es manifesten. De conya, company. Anem de protesta. Protesta de mestres. De gent que està educant amb textos però també amb conductes al seu alumnat.

Ok, el vestuari dels nous mestres. Els texans foradats són guai i no enyoraré mai el vestit lluent que li veies durant tot el batxiller a la frustrada Zapatones.

Ok, les frases escrites o cridades (sense faltes) per anar en contra del conseller. Al cap i a la fi, es tracta d'una protesta. Mai trobaré a faltar les pancartes del Congrés Eucarístic.

Ok, fer discursos encesos (a vegades històrics) defensant la causa, ni comparció amb un himne falangista.

Ok si cal enfrontar-se davant una conselleria. El mestre no està obligat a donar l'altra galta. Millor la vida que la penitència dels mestres dels seixanta.

I aleshores de què et queixes, fatxa? (ja us ho deia que acabaríem així).

Doncs mirin, hi ha alguna cosa més enllà del vestuari i els crits i les empentes que a vegades em fan pensar que una part del professorat actual, no és professorat. Són gent segur que ben intencionada però no son mestres. És allò que dèiem de l'actitud. La pedagogia d'alguns mestres és fer-se col·legues dels alumnes, parlar amb llenguatge dels alumnes, fer conyes amb els alumnes. I moltes vegades, acabada la classe, comportar-se com els alumnes. No serien més feliços com alumnes que com a mestres.

Vaig veure un parell de manifestacions de mestres aquests dies i sense voler, vaig pensar amb els meu nets i de seguida vaig trucar a casa per saber com estaven.

Van dir-me que a Karlitus no es signava. Mai no he escrit un text sense signatura. Seu afectadíssim, el fatxa. Sóc el qui anirà a les processons de setmana Santa i no a les manifestacions dels mestres.

